ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΩΣ ΕΦΑΛΤΗΡΙΟ ΚΑΤΗΧΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Επιμέλεια: Βλασία Μιχαηλίδου,

Φιλόλογος – Ιστορικός MSc, Συγγραφέας,

Μέλος Επιτροπής Κατηχητικού Έργου Ιεράς Μητροπόλεως Ρεθύμνης & Αυλοποτάμου.

Το αντάμωμα:

χαρακτηρίζει την ανθρώπινη ύπαρξη,

αποτελεί βαθύτερη ανάγκη του ανθρώπου,

από τη φύση του είναι «κοινωνικό ον».

Εντονότερη η ανάγκη συντροφικότητας στα παιδιά μας και στους νέους.

Σήμερα υπονομεύεται η συντροφικότητα από την απομόνωση των ηλεκτρονικών συσκευών, που ενώ έχουν τη δυνατότητα να φέρουν σε επαφή ανθρώπους ακόμα κι από απομακρυσμένες περιοχές, όμως κυριαρχεί η μοναξιά και μία δυσκολία στη σύναψη υγιών διαπροσωπικών σχέσεων.

Η βαθύτερη αποστολή της Εκκλησίας σε σχέση με την κοινωνικοποίηση του ανθρώπου:

Η Εκκλησία δεν προσφέρει απλώς έναν ακόμη χώρο κοινωνικής συναναστροφής.

Προσφέρει τη δυνατότητα μιας συνάντησης που έχει ως κέντρο τον ίδιο τον Χριστό.

Μια συνάντηση που μας βοηθά να γνωρίσουμε

- ✓ **τον εαυτό μας,**
- ✓ **να ανακαλύψουμε τον αδελφό μας και**
- ✓ **να προσανατολίσουμε τη ζωή μας προς την αγάπη του Θεού**

«ουράνιο» αντάμωμα

1. συνάντηση με τον Θεό. Αυτός είναι ο προορισμός του ανθρώπου.

Η εσχατολογική προοπτική του ουράνιου ανταμώματος.

Σημαίνει ότι η ζωή μας κατευθύνεται προς την τελική εκπλήρωση του σχεδίου του Θεού, προς την κοινωνία μαζί Του.

Η προσδοκία της Βασιλείας του Θεού δεν μας οδηγεί στην αδιαφορία για τον κόσμο.

Μας κάνει περισσότερο υπεύθυνους απέναντί του.

- **Επειδή προσδοκούμε τη Βασιλεία του Θεού, αγωνιζόμαστε από τώρα για την αγάπη, τη δικαιοσύνη, τη συμφιλίωση και την ειρήνη.**
- **Επειδή προσδοκούμε την αιώνια κοινωνία, δεν συμβιβαζόμαστε με την απομόνωση, την περιφρόνηση και την απανθρωπιά.**

Τι σημαίνει αυτό για την κατηχητική μας διακονία:
Δεν προετοιμάζουμε τα παιδιά μόνο για να αντιμετωπίσουν τις δυσκολίες της ζωής.
Βοηθάμε τα παιδιά να ανακαλύψουν τον τελικό προορισμό της ύπαρξής τους: τον Ουρανό, το ουράνιο αντάμωμα.

Ο Ουρανός, όμως, δεν είναι απλώς ένας μακρινός τόπος, έξω από την ανθρώπινη ιστορία.

Η πραγματικότητα της κοινωνίας με τον Θεό, η ζωή μέσα στη χάρη Του, μας προσφέρεται ήδη στην επίγεια ζωή μας.

Πού;

Μέσα στη ζωή της Εκκλησίας.

Πώς;

Με τη Θεία Ευχαριστία.

«ουράνιο» αντάμωμα

2. Η Θεία Λειτουργία,
η συμμετοχή μας στο Σώμα και το Αίμα του Χριστού

Υπάρχει μεγαλύτερη συνάντηση από τη δυνατότητα που μας δίνεται να λαμβάνουμε μέσα μας τον ίδιο τον Χριστό; Υπάρχει μεγαλύτερη χαρά;

Όταν βιώνουμε αυτή τη μεγάλη χαρά, λόγω της κοινωνικής φύσης μας, θέλουμε να τη μοιραστούμε με τους άλλους, για να αυξηθεί.

«εφαλτήριο»

= το σημείο από το οποίο ξεκινά μια κίνηση, αυτό που μας δίνει ώθηση για να προχωρήσουμε

- **Γιατί, λοιπόν, το ουράνιο αντάμωμα μπορεί να γίνει εφαλτήριο κατηχητικής δράσης;**

Η συνάντηση με τον Χριστό (το ουράνιο αντάμωμα) γεννά την επιθυμία (εφαλτήριο)

- ✓ **για να Τον γνωρίσει βαθύτερα,**
- ✓ **να κατανοήσει τον λόγο Του,**
- ✓ **να ζήσει σύμφωνα με το θέλημά Του και**
- ✓ **να μοιραστεί με τους άλλους τη χαρά που ανακάλυψε (ιεραποστολική, κατηχητική δράση)**

Το ίδιο συνέβη και με τους πρώτους μαθητές, οι οποίοι, όταν γνώρισαν τον Χριστό, κάλεσαν και άλλους να Τον γνωρίσουν. «Ἔρχου καὶ ἴδε» (Ιω. 1,46).

Η συνάντηση έγινε μαρτυρία.

Η χαρά έγινε αποστολή.

Η κατήχηση λοιπόν γεννιέται από τη συνάντηση με τον Χριστό

τρέφεται από τη ζωή της Εκκλησίας

και αποβλέπει στη συμμετοχή του ανθρώπου στη Βασιλεία του Θεού.

Η δική μας ευθύνη ως Κατηχητές είναι να δημιουργούμε τις συνθήκες αυτής της πορείας,

χωρίς να εξαναγκάζουμε τις συνειδήσεις και χωρίς να υποκαθιστούμε την προσωπική σχέση του κάθε ανθρώπου με τον Θεό.

Πώς;

Α. Γνώση των δογμάτων και της εκκλησιαστικής παράδοσης. Η πίστη χρειάζεται να γνωρίζεται, να κατανοείται και να μεταδίδεται με ακρίβεια

Β. Οργάνωση κατηχητικής σύναξης γύρω από τον λειτουργικό χρόνο και τις μεγάλες εορτές της Εκκλησίας π.χ. συμμετοχή σε Ακολουθίες Μ. Εβδομάδας με εγκώμια, στολισμό Επιταφίου, κάλαντα Λαζάρου σε γειτονιά.

Γ. Τα παιδιά να γνωρίσουν την πίστη, το θάρρος, τη συγχώρηση, τη φιλανθρωπία και την αυταπάρνηση μέσα από συγκεκριμένα πρόσωπα και περιστατικά που αφορούν τη ζωή των Αγίων.

Δ. Ο χώρος του κατηχητικού ως κοινότητα υποδοχής και αγάπης: μια μικρή κοινότητα μαθητείας, όπου τα παιδιά μαθαίνουν τι σημαίνει να συνυπάρχουν, να συνεργάζονται, να ακούν, να υποχωρούν, να συγχωρούν και να χαίρονται για την πρόοδο του άλλου.

Η πίστη μάς ενώνει με τον Χριστό και, μέσα από αυτή την ένωση, μας συνδέει με τους αδελφούς μας.

Ε. δημιουργική κατηχητική δράση: όταν η πίστη αγκαλιάζει ολόκληρη τη ζωή.

- **επίσκεψη σε ένα μοναστήρι βοηθάει τα παιδιά να γνωρίσουν από κοντά έναν διαφορετικό τρόπο ζωής, την προσευχή, τη φιλοξενία και τη διακονία.**
- **δράση στη φύση μπορεί να συνδεθεί με την ευθύνη του ανθρώπου να φροντίζει τη δημιουργία του Θεού.**
- **εθελοντική πρωτοβουλία που βοηθάει τα παιδιά να κατανοήσουν ότι η αγάπη δεν εξαντλείται στα λόγια.**
- **Η αγιογραφία μπορεί να γίνει αφορμή να προσεγγίσουν τη θεολογία της εικόνας.**
- **Το θέατρο μπορεί να ζωντανέψει βιβλικές διηγήσεις και βίους Αγίων.**

Η βασική προϋπόθεση για να μπορέσουμε να οδηγήσουμε τα παιδιά σε μια εμπειρία συνάντησης με τον Χριστό, είναι η δική μας ουσιαστική σχέση μαζί Του.

Πώς θα τους μιλήσουμε για τη Θεία Ευχαριστία, αν δεν προσπαθούμε να ζούμε ευχαριστιακά;

Πώς θα τους μιλήσουμε για την αγάπη, αν δεν αγωνιζόμαστε να αγαπούμε;

Πώς θα τους μιλήσουμε για την ελπίδα, αν εγκαταλείπουμε εύκολα την προσπάθεια;

- **Η δική μας ζωή να αποτελεί μαρτυρία Χριστού.**

3. Το ουράνιο αντάμωμα ως υπόσχεση στους αγαπημένους μας.

Φτάσαμε στο νοσοκομείο, λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Η Μαρία εξακολουθούσε να βρίσκεται σε αταραξία. Πλησίασα το πρόσωπό μου όσο μπορούσα πιο κοντά στο άνοιγμα της θυρίδας και, χαϊδεύοντάς την, της ψιθύρισα: «Μικρέ μου άγγελε, σ' αγαπώ τόσο πολύ. Το ξέρω, η καρδούλα σου δεν αντέχει άλλο. Θα φύγεις μακριά μου. Σου υπόσχομαι, όμως, πως εκεί που θα πας… θα έρθω! Σου το υπόσχομαι, λατρεία μου! Θα κάνω τα αδύνατα δυνατά να σ' ανταμώσω. Καλό ταξίδι, άγγελέ μου…».

Επτά μήνες. Τόσο ήταν η επίγεια ζωή της. Τόσο λίγο αλλά αρκετό για να πάρει μαζί της φεύγοντας μια υπόσχεση· «Εκεί που θα πας… θα έρθω!».

Το ουράνιο αντάμωμα μάς υπενθυμίζει ότι δεν πορευόμαστε μόνοι.

Ο Χριστός είναι το κέντρο της συνάντησής μας, η πηγή της δύναμής μας και ο προορισμός της διακονίας μας.

Να γίνουμε συνοδοιπόροι προς τον ουρανό!